

свѣщенникъ-а, предъ кого-то върви діаконъ-а съсз кадилницѣ-тѣ, износа отъ олтарь-а на главѣ-тѣ си кръстъ-а, накіченъ съсз цвѣтіе, кое-то ны наѣмава, че търновный-а вѣнецъ е цѣфналъ рѣжъ (трїандафилъ) и полскій кринъ. Свѣщенникъ-а тѣра кръстъ-а на нѣлоги-тѣ (четвероножникъ) на средъ църквѣ-тѣ, и предъ него три пѣти са покланява до земли-тѣ съсз сичкій-а народъ, и пѣе: „на твой-а кръстъ са покланямы, господи, и свето-то ти воскресеніе славимъ.“

Тогавѣ и на двѣ-тѣ страны пѣвцы-тѣ пѣютъ стихиры на кръстъ-а, и величатъ дѣрво-то на спасеніе-то, и викатъ сички-тѣ идолопоклонски зѣмы да мѣ са поклонѣтъ радостно.“

Въ двѣ-тѣ послѣдни недѣлы на постъ-а спомянутъ са на вѣрни-тѣ за охрабреніе дѣховни-тѣ трѣдове на двама велики пѣстинници: въ четвъртъ-тѣ на свѣтаго Іоанна лѣствичника, кой-то, като проведе деветдесетъ години въ размышленіе на синайскѣ-тѣ гора, оставилъ ни е высокій-а си умотворъ подъ име лѣствица. Тази лѣствица съсз тридесетъ пречки (стѣпала, степени) споредъ години-тѣ христовы, когато са живи на свѣта, показва какъ трѣба въ дѣхъ-а да напредва христїанинъ; та е огледало на животъ-а калѣгерскій, запечатанъ съ животъ-а на самага Іоанна.

Чѣдна-та жена, марїа египтянка, коа-то отъ безднѣ-тѣ на лошакини-тѣ на еднаждѣ са истрѣгна, и покаа са въ църквѣ-тѣ іерусалимскѣ, и подиръ това спечели дѣховно съвършенство въ іор-